

fuldt, og den sidste Beretning, som er fra den 17de og 18de, lyder paa orkanagtig Storm med Sneykning. Ogsaa saae vi at vide, at Beretningen ikke længer lyder paa, at Skibet holdes lens ved Pumpning, men det hedder til Slutning: Alle Mand paa Dækket, og Pumperne stadig i Gang. Der er altsaa stor Sandsynlighed for, at Skibet allerede da har været i virkelig Nødsstand. Den 19de om Middagen opdagede man fra Land Skibet, styrende ned langs den jydsk Kyst; Vinden var Nordost, og det blæste stærkt. Dels deraf, at Skibet holdt sig i paafaldende Nærhed af Kysten, og dels deraf, at det, som man senere opdagede, førte Rødslag, fremgik det, at her var Tale om en Seilads under ekstraordinære Forhold, og at det vel egentlig for Skibets Besætning gjaldt om at søge at fresse Livet ved at sætte Skibet paa Land. Kl. 12 Middag dreiede Skibet ogsaa mod Land og stødte kort efter paa den yderste Revle. Da man fra Land havde været opmærksom paa Skibet, var Redningsmandskabet allerede saa vidt samlet dengang, Strandingen foregik, og man førte Raketapparatet og, hvad dertil hører, ned paa Stranden for at gjøre Forsøg med Raket, indtil det Tidspunkt, da Redningsbaaden kunde komme tilstede. Man forsøgte baade med de dobbelte og de enkelte Raketter enkelte Stud. De dobbelte Raketter viste et mindre heldigt Resultat end de enkelte; man kunde ikke kaste disse Raketter saa langt som de enkelte. Men Skibet stod 400 Favne fra Land, og der var ikke Tale om, at enten det ene eller det andet af Raketapparatene var istand til at føre en Line paa langt nær ud i en saadan Distance. Det maatte altsaa opgives. Man arbejdede da med at faae Baaden tilstede, hvilket er en noget vanskelig Operation, som ikke lader sig gjøre i en Hast. De ville kunne se det deraf, at der skal 10 Heste til at trække Vognen, hvorpaa Baaden hviler. Den kom først til Stedet 1½ Time efter, at Strandingen var foregaaet, nemlig Kl. 1½. Den blev da sat i Vandet, og man gjorde Forsøg paa at naae Skibet. Det viste sig imidlertid, da man kom til den første Revle, dels, at den nordlige Strøm var overordenlig stærk, dels, at den nordlige Vind tog saa stærkt fat i den forholdsvis store flade Side, som Redningsbaaden frembød, og tillige, at Brændingen paa Revlen var saa voldsom, at Forsøgene paa at komme over Revlen mislykkedes. Baaden blev kastet i Lø af Skibet, og man maatte opgive ad den Vej at naae Skibet. Redningsbaaden blev da atter ført op paa Land og fjørt et stort Stykke nordpaa, for at man dervra kunde gjøre et nyt Forsøg paa, om det skulde være muligt at komme ud over Revlen. Dette Forsøg mislykkedes imidlertid ogsaa af de samme Grunde, som jeg før ansøgte, og af nogle andre Grunde, som jeg vil komme til at give nærmere Forklaring over, naar jeg kommer til at omtale Baadens

Bestaffenhed. Efter at dette andet Forsøg ogsaa var mislykket, sendte man Express til Hantsholm, for at man dervra med Baaden der, som er lettere at manøvrere og mere skiftet til denne Opgave, kunde gjøre et Forsøg paa at komme over Revlen. Budet kom til Hantsholm, hvor man ogsaa havde været opmærksom paa Tilfældet. Mandskabet var samlet, og der blev strax gjort Anstalter til at sætte Baaden ud. Den blev befordret til Stranden, men paa den Tid opdagede Formanden for Mandskabet, der havde begivet sig til Signalstationen, gennem Riffert, at Mastene vare falde paa Skibet, og at der kun var meget Lidt tyndt tilbage paa Skibet. Det forsvandt derefter aldeles, og dermed var det givet, at et Forsøg paa dervra nu at redde Skibet vilde være forgæves. Hantsholm ligger nemlig 1½ Mil Nord for Klitmøller. Der var ogsaa sendt Express fra Klitmøller for at forhindre, at man fra Hantsholm gjorde et Forsøg, og for at bringe Efterretning om, at Skibet nu var forsvundet. Dette skete Kl. 4. Paa engang gik Skibet i Stykker og skiltes ad, og der var ikke Spor eller Tanke af Mulighed for at redde Rogen af Mandskabet, der, saavidt man veed, beløb sig til 14 Mennesker. Det viste sig ved det optagne Forhør, at Grunden til de mislykkede Forsøg væsentlig maatte søges i Baadens Bestaffenhed. Baaden var bygget i 1862 eller 1863. Efterat der i 1862 var sket en Ulykke ved Skagen, hvor den daværende Redningsbaad under et Redningsforsøg var fæntret, og flere Mennesker af Redningsmandskabet havde tilsat Livet, blev der nedsat en Kommission for at undersøge Sagen og afgive Betænkning over, om man ikke kunde foretage saadanne Forandringer ved vore Redningsbaade, der kunde give større Sikkerhed for Mandskabet i paafølgende senere Tilfælde. Denne Kommission kom til det Resultat, at en Baad af en ny Model, der var forelagt af en Mand, hvis Navn er vel bekendt, Skibsbygger Bonnesen, der havde bygget tidligere Redningsbaade, maatte anses for at være heldig. Den var tagen efter engelsk Mønster, og den afskifte sig fra de tidligere Baade derved, at Lasten i Baaden tilveiebragtes ved Vand, som man indtog fra neden. Den havde tillige den Fordel, at der ved luskede Kasser i Forstavnen og Bagstavnen, lufttætte Kasser, tilveiebragtes det Forhold, at, naar Baaden fæntrede, reiste den sig af sig selv. Den var noget stivere end de tidligere Baade. Det var de væsentlige Fortrin, som den frembød. Man var ikke blind for, at den paa den anden Side i andre Henseender ikke var fuldkommen fyldestgjørende; men man antog dog Fortrinene for overveiende. For at opnaa de Fortrin, som man her havde tilsigtet, var det nødvendigt at gjøre Baaden noget større, 2 Fod længere end de tidligere Baade. Den var vel sværere, dens Vægt var ikke Lidet større end de foregaaende Baades, og hvad der var af særlig Betydning,